

1867-08-18

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Himmelbjerget, Silkeborg

Omtalte personer:

Meta Boisen

N. F. S. Grundtvig

Arkivplacering:

Mappe 6 nr. 11

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard skriver hjem om hvad han foretager sig på Himmelbjerget. Han møder en familie som er vantroende, og det får ham til at reflektere over sin tro, i denne forbindelse bruger han sin bekendte N. F. S. Grundtvig. Han nævner også, at det har været vanskeligt at skrive, da han har været blandt mennesker, og nævner nogle skoledrenge som har været generende.

TRANSSKRIFTION

Himmelbjerget 18 Aug. 1867.

Kjæreste G! Ak var jeg bare nu hos Dig, kunde jeg hvile mit Hoved til Dig, jeg er saa vemodig; i de sidste Dage har Veiret drillet mig slemt og navnlig idag, min Taalmodighed har været nær ved at briste, og saa har jeg ikke for lutter Fremmede kunnet, før nu, komme til at skrive til Dig (nu er Solen ved at gaae ned). Nylig har jeg læst et par Psalmer, jeg synes aldrig jeg har [Ovedrstreget:?] funden dem saa deilige som naar jeg læser dem her – her blev jeg afbrudt ved at 4 Skoledrenge sætte dem lige uden for mit Vindue og pralede drak Toddy og røgte Tobak, jeg gik derud paa Kollen, paa Veien kom jeg til at nysne: "Dem som vort Hjærte nær nogle her". Taarene kom mig i Øienene og jeg tænkte paa vor kjære Niels og hvad Du skrev om ham, Vor Herre tage ham i sin Varetægt! ja dem alle, os alle, Amen! I forrige Uge var her en Læge med Kone og lille Søn i nogle Dage, det var interessante og behagelige Folk, jeg levede [en del] sammen med dem, men var dog glad de reiste, for jeg har aldrig før staaet lige over-

●2●

for en saa decideret Vantro, min egen Tro styrkedes derved, den vant i Klarhed og Sikkerhed ved at se ned i den gabende Afgrund af Tomhed og Intet som aabnede sig for mig; ja lad dem opdage og finde nok saa meget de vil i Legemets Verden, Sjæl og Aand hitter de ikke saaledes ned i, de lyder andre Toner, og Forbindelsen imellem Sjæl og Legeme, eller Aand og Materie har jeg heller ikke hørt at nogen endnu har fundet rede i paa den Maade. –

Gamle Grundtvig har ikke sin Forstands Brug, er Sindsyg, Vanvittig, hvad vil det sige? Har nogen forklaret det? kan nogen forklare det? at være inspireret, at profetere hvad er det? Kan det forklares? Hvor er Forskjellen? At han har været et Guds Redskab det er sikkert, for det har han været for mig, at det er Gud som har rørt ham er jo ogsaa sikkert efter vor Tro, ikke en Spurv falder jo til Jorden uden hans Vilie, hvad er nu Guds Hensigt? skal vi opleve at see den? Vi vil kun i Tro og Forventning, Gud fryde os, Amen! Jeg føler tit at jeg ikke mere er ung, jeg bliver træt og

nedtrykt og Angst vil

●3●

omspænde mig, men Bønnen styrker mig saa, jeg synes aldrig jeg har følt den Kraft i Bønnen som nu, men jeg ved det, der vil komme Tider da Fristelserne vil bryde overvældende ind over mig igjen. Ak G, den sidste Aften vi var sammen blev jeg Hjulpet ved Dig, Du min Medhjælper. Kjære G. Kunde jeg læne mit Hoved op til Dig og høre Din Stemme med Guds Hjælp kan jeg det om ikke lang Tid, Nu god Nat! – Det er en glimrende Morgen, gid det bliver en god Dag. Det glæder mig vel at høre at Meta kan nyde sit Ophold i [Overstreget: det frie] det Grønne, hils hende fra mig. Onkel kunde have lagt Hjemveien om ad Himmelbjerget, men da vi ere passerede den 16 Aug. saa ved jeg at jeg ikke skal gaa og vente ham. Jeg antager da Faster er hos eder idag, hils hende, ja dem Alle. Sig til Joakim at jeg endnu ikke har truffet nogen Hugorm hvor meget jeg end har vadet i Lyng og hvor mange her end skal være, og hvis jeg havde truffet nogen, saa vilde jeg dog ikke tage den i Nakken for hvis den vendte Hovedet i det samme og bed mig.

●4●

Jeg har lovet Lubert Forsatsvinduer til den {{brune nu røde}} Stue og Sovekammeret altsaa 5 Fag imod at han betaler 2 RD mere halvaarlig. Du maa gjerne luge op naar Du gjør det med Skjønsomhed, jeg haaber Haven skal see godt ud naar jeg kommer hjem. Det er bedst Du kjøber Tyttebær naar Du kan faae dem, thi hvormange her end er saa gaar her Flokke af Koner og Børn og river dem af ganske grønne, de duer saa til ingenting.

Men nu maa jeg ud, Lev vel min egen G!

Din Mand

Himmeltjørnet 18 Aug 1867.

Djære G! Als var jeg mig for dig,
kæmde jeg smilte mig frem til dig, jeg var
for uanselig; i de sidste Dage for hvad
dillet mig frem og uanselig idy, min Tænk-
nemlig for hvad var med et Brev, og
for jeg ikke for Læser Sammenkomme
for mig, sammen til et parier til dig (min
Oden med et gave mig). Skjellig for jeg kost et
gør Skolemen, jeg synes aldrig jeg for
skunden den for delige som var jeg løst
den for — for den er af brude med et H Oden
denne stille den lige ind for mit Minder og
gæstede det Toddy og roste Tobak, jeg gik den
gæ Tollen, gæ Min den jeg til et nærm:
"Den som nok fjorte var nogle for" Tænk
som mig: Gimm og jeg Læste gæ var
Ljære Nils og fand den frem om frem,
Nar Jørn Lige frem i sin Skolelogi jorden
alle, os alle, Amm. I forrige Uge var for
in Lige med Tom og Lille Oin: nogle Dage,
de var interessante og besyrelige Sats, jeg Lær
de ^{er} sammen med den, men var dog glad de
de riste, for jeg for aldrig for hvad Lige var

Jeg for lovet Lieberst Løstkræmder at
du (brim) Pleer og Omkostning alle på 5 Løg
ind et par betaler 2 Al. mere foruærlig -
Du kan gøre læge og naar du gjør de
med Ojenssyge, jeg forer hvem jeg
for godt ind naar jeg kommer hjem.
Det er bedst du for Ljeter Ljeterer naar
du kan forer dem, Vi forer mange
for and er forer for Slottet af Troms
og Børn og riær dem af gamle grøen
d det forer til ingenting. Men
nu naar jeg ind forer med min
egen J. Din Mand